

Teza: koszty postępowania dyscyplinarnego.

Ustalając wysokość kosztów postępowania sąd dyscyplinarny powinien wziąć pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, rozpraw i posiedzeń oraz rodzaj i stopień zawilości sprawy.

Sygn. akt WO-167/19

POSTANOWIENIE
z dnia 11 grudnia 2019 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Magdalena Śniegula

Sędziowie: SWSD Tomasz Fox, SWSD Marek Hamerlik sprawozdawca

Protokolant: Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Alicji Kujawy

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2019 r. na posiedzeniu

zażalenia obwinionego r. pr. B. T. z 4 czerwca 2018 r. na postanowienie o kosztach postępowania dyscyplinarnego zawartego w punkcie IV. orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Poznaniu z 13 grudnia 2017 r., sygnatura akt OSD - 43/17

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Poznaniu orzeczeniem z 13 grudnia 2017 r., sygnatura akt OSD - 43/17 uznał obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów, wymierzając po karę upomnienia za każdy z czynów, a następnie karę łączną upomnienia. W punkcie IV. orzeczenia obciążył obwinionego kwotą 2 720,00 zł tytułem zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu orzeczenia sąd pierwszej instancji wskazał, że kwota 2 720,00 zł mieści się w ramach wytyczonych przez uchwałę nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z 20 marca 2016 r., która na podstawie art. 70⁶ ust. 3 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych określa wysokość zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, a nadto, że kwota ta odzwierciedla faktycznie poniesione wydatki przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Poznaniu. Na poniesione wydatki składały się wynagrodzenia członków składu sędziowskiego, zastępcy rzecznika dyscyplinarnego, protokolanta, a także koszty przesyłek listowych, wezwań i zawiadomień.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł obwiniony. Obwiniony zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów postępowania, a to art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych przez brak wyjaśnienia w

uzasadnieniu czym kierował się Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalając zryczałtowane koszty postępowania w kwocie 2 720 zł oraz art. 70 ust. 3 ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 ust. 2 uchwały nr 86/IX/2015 KRRP z 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego przez ustalenie

zryczałtowanych kosztów postępowania w kwocie 2 720 zł w sytuacji gdy postępowanie dyscyplinarne nie było czasochłonne i zawile oraz przeprowadzono jedną rozprawę przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje

Zażalenie jest oczywiście niezasadne.

Na podstawie art. 436 k.p.k. należy ograniczyć rozpoznanie środka odwoławczego w postaci zażalenia (omyłkowo nazwanego odwołaniem - art. 626 § 3 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z 6 lipca 2019 r. o radcach prawnych) wyłącznie do drugiego z podniesionych w nim zarzutów. Sąd a quo oczywiście nie mógł bowiem naruszyć art. 433 § 2 k.p.k. czy art. 457 § 3 k.p.k., gdyż nie działał w niniejszej sprawie jako sąd odwoławczy.

Stosownie do art. 70⁶ ust. 1 ustawy o radcach prawnych, koszty postępowania mają charakter zryczałtowany, a zatem niezależny od faktycznie poczynionych wydatków.

§ 1 ust. 1 uchwały KRRP nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 r. wyznacza ramy zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego i rzeczywiście, orzeczona przez sąd pierwszej instancji kwota mieści się w ramach wyznaczanych przez pkt. 1 tegoż przepisu. Sąd a quo nie pominął jednak legalnej dyrektywy wymiaru opłaty, która jest określona w ust. 2. Ustalając wysokość opłaty sąd wziął pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, rozpraw i posiedzeń oraz rodzaj i stopień zawilości sprawy.

W niniejszej sprawie mimo że, zasadnicza część czynności procesowych została przeprowadzona przez zastępcę rzecznika dyscyplinarnego, w szczególności przesłuchano czworo świadków, wystąpiono do Sądu Rejonowego w Kaliszu o uzyskanie odpisów akt postępowania w sprawach. Czynności sądu polegały na rozpoznaniu wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wydanie orzeczenia i wymierzeniu uzgodnionej z obwinionym kary dyscyplinarnej bez przeprowadzenia rozprawy na jednym posiedzeniu.

Mimo to, posiedzenie sądu pierwszej instancji odbyło się 13 grudnia 2017 roku.

Sąd a quo działając na podstawie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych i w ramach uchwały KRRP nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 r. miał pełną autonomię przy określeniu wysokości kosztów postępowania, a nie przekraczając górnej kwoty określonej w § 1 ust. 1 pkt 1 cytowanej wyżej uchwały nie naruszył prawa. Wypełniona została także dyrektywa z § 1 ust. 2 cytowanej uchwały KRRP z 20 marca 2015 r., gdyż zostały uwzględnione przy orzekaniu o kosztach koszty przesłuchania świadków oraz koszty wezwań i zawiadomień.

W tym stanie rzeczy należało oddalić zażalenie.